

ଭଣ୍ଡାରପଣିଆ ଏବଂ ମିଶନ (ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟ)

ପାଠ ୧୧, ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୨,
୨୦୨୬ ପାଇଁ

«କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତା ଜାଣି, ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତା ଯେପରି ତାହାଙ୍କ
ଦରିଦ୍ରତା ଦ୍ୱାରା ଧନବାନ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଧନୀ
ହେଲେ ହେଁ କିପରି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତା ନିମନ୍ତେ ଦରିଦ୍ର ହେଲେ।»
(୨ କରିନ୍ଥୀ ୮: ୯)

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନା ଯେଉଁ ଉପାୟରେ କରେ, ତାହା ହିଁ ଭଣ୍ଡାରପଣିଆ ଅଟେ ।

କରିଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ରର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଭଣ୍ଡାରପଣିଆ ପ୍ରେରିତଙ୍କର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯୋଜନାକୁ ବୁଝାଏ: ଅଣଯିହୁଦୀ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ଯିରୁଶାଲମର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଥିଲା ।

କରିଷ୍ଟୀୟମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇସାରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାର ସମୟ ନିକଟତର ହେଉଥିଲା । ମାକିଦନିୟାର ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ଏଥିରେ ଭାଗ ନେବା ଆରମ୍ଭ କରିସାରିଥିଲେ । ପାଉଲ ଟଙ୍କାର ପରିମାଣ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉ ନ ଥିଲେ, ବରଂ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପାଇଥିବା ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରତିଦାନ ଦେବାର ଏହି ସୁଯୋଗରେ କେଉଁ ପ୍ରେରଣା ଓ ଉତ୍ସାହ ସହିତ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ ।

ଭଣ୍ଡାରପଣିଆର ଉଦ୍ଦ୍ୱେଷ:

ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଦର୍ଶ

ପ୍ରାପ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରତିଦାନ

ଭଣ୍ଡାରପଣିଆ କିପରି ଅଭ୍ୟାସ କରିବେ:

ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଜନା

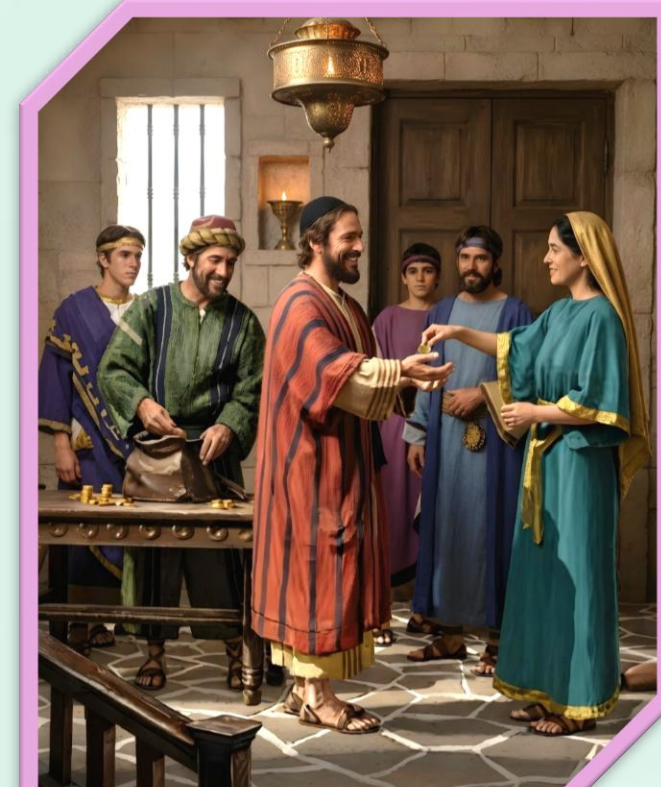
ଏକ ସଠିକ୍ ମନୋଭାବ

ଭଣ୍ଡାରପଣିଆର ଫଳାଫଳ:

ମଣ୍ଡଳୀର ଏକତା

ଭକ୍ତାର ପଣିଆର ଉତ୍ସର୍ଗ

ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଦର୍ଶ

“କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତା ଜାଣି,
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତା ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦରିଦ୍ରତା ଦ୍ଵାରା ଧନବାନ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ
ସେ ଧନୀ ହେଲେ ହେଁ କିପରି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତା ନିମନ୍ତେ ଦରିଦ୍ର ହେଲେ।”
(୨ କରିନ୍ଥୀ ୮:୯)

ଃଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ଉଦାରତା ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ କ’ଣ? (୨ କରିନ୍ଥୀ ୮:୧-୨)

ଇଶ୍ଵର ମାନବଜାତିର ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କଲେ,
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର “ପ୍ରଭୁର ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଉଦାରତାର ଧନ ବୃଦ୍ଧି
ପାଇଲା” (୨ କରି ୮:୨)। ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତଥା ଆମ
ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଏହା ହିଁ ଅଟେ:

!ଏବଂ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା
ପ୍ରେମ ହେତୁ ଏସବୁ କଲେ! (ଯୋହ
୧୫:୧୩; ଏଫି ୫:୨; ଗାଲା ୨:୨୦;
୧ ଯୋହ ୩:୧୬)।

ଃଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରତିଦାନ
କିପରି ଦେବା? “ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତା ପାଇଅଛ, ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ
ଦାନ କର” (ମାଥ୍ ୧୦:୮)।

ଯଦିଓ ସେ ଧନୀ ଥିଲେ, ତଥାପି ସେ
ଦରିଦ୍ର ହେଲେ (୨ କରିନ୍ଥୀ ୮:୯)

ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ
ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ

ଜଣେ ବଢ଼େଇ ହେବା ପାଇଁ ସେ
ବିଶ୍ଵବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଶାସନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ

ଶତ୍ରୁର କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିବା ପାଇଁ ସେ ଏକ
ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ କଲେ

କଷ୍ଟକ ମୁକୁଟ ପାଇଁ ସେ ରାଜକୀୟ
ମୁକୁଟ ବଦଳାଇ ଦେଲେ

ପ୍ରାପ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରତିଦାନ

“ଏଥିରେ ସେମାନେ ଯେ କେବଳ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଶାନ୍ୱୟରେ କଲେ, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଦ୍ୱାରା ଚାଳିତ ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କଲେ।” (୨ କରିନ୍ଥୀ ୮: ୫)

ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତି ମାନବୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ:

ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
(୨ କରିନ୍ଥୀ ୮: ୯)

ସେମାନେ ନିଜକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ
ସମର୍ପଣ କଲେ (୨ କରିନ୍ଥୀ ୮: ୫)

ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର
ଅଧିକାର ମାଗି ଥିଲେ (୨ କରି ୮: ୪)

ନିଜ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନେ ନିଜ
ସାମର୍ଥ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଦାନ କରିଥିଲେ (୨ କରି
୮: ୨-୩)

ଏହା ଆମକୁ କ'ଣ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ?

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା
(୨ କରିନ୍ଥୀ ୯: ୧୫):

ଯୀଶୁ ଆମ ପାଇଁ ସର୍ବସ୍ୱ ଦେଲେ। ଆମର କୃତଜ୍ଞତା
ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବାର
ଇଚ୍ଛା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ବାଣ୍ଟିବାର
ଇଚ୍ଛା (୨ କରିନ୍ଥୀ ୯: ୧୧କ):

ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରୁ, କାରଣ ଆମେ
ପ୍ରଥମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପାଇଅଛୁ

ନିଷ୍ପତ୍ତ ପ୍ରେମ
(୨ କରିନ୍ଥୀ ୮: ୨୪):

ଉଦାରତା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ଆମ ହୃଦୟରେ ପ୍ରେମ
ବାସ କରୁଛି

ଭକ୍ତାବଦାନିଆ କିପରି ଆଭ୍ୟାସ କରିବେ

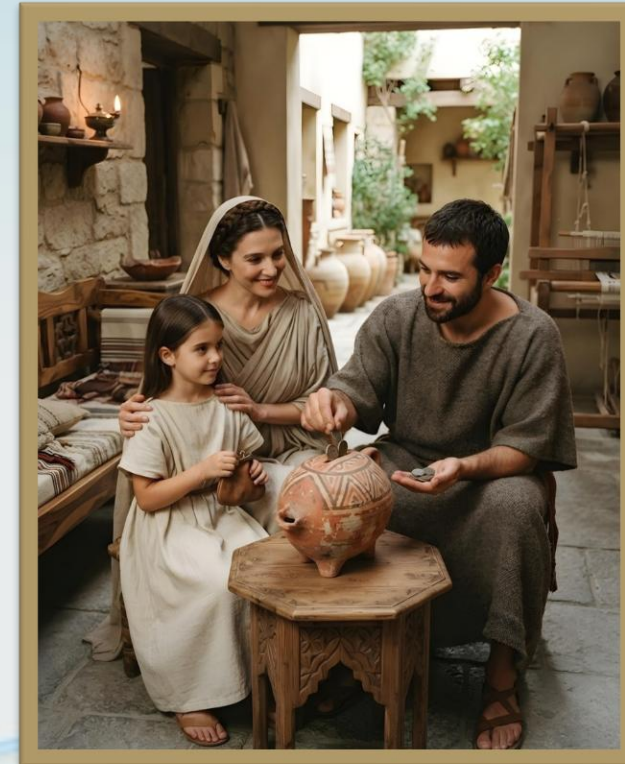
ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଜନା

“ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଯେପରି ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛି, ସେହିପରି କରୁ, କୁଷ୍ଠିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ ଅବା ବାଧ୍ୟବାଧକତା ହେତୁରୁ ନୁହେଁ; କାରଣ ଇଶ୍ଵର ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ର ଦାତାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି।” (୨ କରି ୯:୭)

ପାଉଲଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଜନା ଥିଲା ଯେ ଯିରୁଶାଲମର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମାକିଦନିୟା ଏବଂ ଆଖାୟା (ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶରେ କରିନ୍ଥ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା) ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରୁ ଏକ ବିଶେଷ ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବ (ରୋମୀୟ ୧୫:୨୬)।

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେରିତ ଏକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କଲସୀରେ ଏହି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ବହୁତ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଦିଓ ସେହି ସମୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା (୨ କରି ୯:୧-୨)। ତଥାପି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ଦାନ କରିବାକୁ ନିଜ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ (୨ କରି ୯:୨କ)।

ଦାନର ଯୋଜନା କରିବା ସମୟରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାର ନିଜର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ନିଜକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ବାସ୍ତବବାଦୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବା ଉଚିତ।

ପାଉଲ ତାଙ୍କ ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ, ସେମାନେ ସବୁକିଛି ଏକାଥରେ ଦେବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପରିମାଣରେ ନ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ କିଛି କିଛି ଅଲଗା କରି ରଖିବା ଉଚିତ (୧ କରି ୧୬:୨)। ଏହି ଉପାୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପାଉଲ ପହଞ୍ଚିବେ, ସମଗ୍ର ସଂଗ୍ରହ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବ (୨ କରି ୯:୩-୫)।

ଏକ ସଠିକ୍ ମନୋଭାବ

“କାରଣ ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଅତିରିକ୍ତ ଭାବରେ ସେମାନେ ଦାନ କଲେ” (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୮: ୩)

କଲସୀୟମାନଙ୍କୁ ଉଦାରତା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ଯାଇ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ମାକିଦନିୟାର ଉଦାହରଣ ଦିଅନ୍ତି। ସେହି ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରେ ଭ୍ରାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦାନ ଦେବାରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଅନୁକରଣୀୟ ମନୋଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଇଥିଲେ...

ଆନନ୍ଦ ସହିତ
(୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୮:୨କ)

ଦାନ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ହୋଇ ସେମାନେ ଖୁସି ଅନୁଭବ କଲେ

ଉଦାରତା ସହିତ
(୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୮:୨ଖ)

ସେମାନଙ୍କର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ କୌଣସି ବାଧା ନ ଥିଲା

ଖୁସିର ସହିତ
(୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୮:୩)

ସେମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଏବଂ ସ୍ୱତଃସ୍ପୂର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ଏହା କଲେ

ଏକ ସୁଯୋଗ ଭାବରେ
(୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୮:୪)

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ଦେଖାଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଲା

ଏକ ସମର୍ପଣର କାର୍ଯ୍ୟ
ଭାବରେ
(୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୮:୫)

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଭକ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ସମର୍ପଣରେ ପରିଣତ ହେଲା

ଭାରତୀୟାରେ ସଂଳାପ

ମଣ୍ଡଳୀର ଏକତା

“କାରଣ ଏହି ଦାନରୂପ ସେବା ଯେ କେବଳ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଅଭାବ ପୂରଣ କରୁଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତତ୍ସାରା ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବହୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଉଛୁଳି ଉଠୁଅଛି”
(୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୯: ୧୨)

ଯିରୁଶାଲମକୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଦାନର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ଥିଲା (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୯: ୧୨)।

ଯିହୁଦୀ ଏବଂ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ଓ କୃତଜ୍ଞତାର ବନ୍ଧନରେ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧି ହୋଇଥିଲେ (ରୋମୀୟ ୧୫: ୨୬-୨୭)। ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ହେଲା: ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏକତା।

ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ

କନଫରେନ୍ସ / ମିଶନ / ଯୁନିଅନ

ଡିଭିଜନ

ଜେନେରାଲ ଆସୋସିଏସନ

ଅନ୍ୟ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ, ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ଦାନ ପରିଚାଳନା କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଆଜି ଆମ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ଶିକ୍ଷା: ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଭାବରେ ଏବଂ ସଠିକ୍ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି କରାଯିବା ଉଚିତ।

ପାଉଲ ସଂଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ପାଇଁ ତୀବ୍ରତାକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ (୨ କରି ୮: ୧୬-୨୪)। ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରି ଯିରୁଶାଲମକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ ନ ଥିଲା।

““ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦଶମାଂଶ, ଉପହାର ଏବଂ ଦାନ ଦ୍ଵାରା ଚାଲିବା ଉଚିତ। ପ୍ରଭୁ ଏବେ ସେହି ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ମାଗୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ସାରୀମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି। [...]

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ନିଜ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସେହି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ଆଶା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହା ସେ ନିଜେ କରି ନାହାନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆତ୍ମ-ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ବଳିଦାନ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କେବଳ ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶକୁ ହିଁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କର ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଏବଂ ରାଜକୀୟ ମୁକୁଟ ତ୍ୟାଗ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦବୀରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ। ସେ ଦରିଦ୍ର ହେଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଅନନ୍ତ ଧନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବା। ସେ କେବଳ ତାଙ୍କର ଧନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆତ୍ମ-ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ବଳିଦାନରେ ନିଜ ଜୀବନ ଦେଇଦେଲେ, ଯେପରି ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସମସ୍ତ ବାଧାବିଘ୍ନ ଦୂର କରିପାରିବେ।

[...] ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ହେବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି। ଆମ ପାଖରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେ ସେହି ସବୁର ମାଲିକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେଥିରେ ଅଧିକାର ରହିଛି। ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଆମର ଇଚ୍ଛୁକତା ଦ୍ଵାରା, ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବା।”